

Одговор на косовску кризу не налази се ни у Косовској Митровици, нити у Приштини, он је овде, у Београду, и само ми можемо да га дамо, истиче лидер ЛДП-а Чедомир Јовановић.

На питање како коментарише иницијативу председника Александра Вучића за друштвени дијалог о Косову и Метохији, Јовановић одговара да је за њега природно да се разговара, а епилог дијалога види у складу са поруком да "Србија мора да живи".

"Што се ја бавим тиме? Је л' сам ја Косово изгубио? Јесам ја неки рат започео? Бавим се из једноставног разлога што сам одговоран према својој деци и њиховим генерацијама... Желим да буду прва генерација која се родила у миру", рекао је Јовановић за Танјуг.

Разговори о Косову и Метохији, па и најављени дијалог, иду, каже лидер ЛДП, "ка месту на коме их ми из ЛДП-а чекамо од када постојимо".

"Превише шанси је пропуштено да се много раније да одговор на косовску кризу", и због самог Косова и људи који тамо живе, али и због Србије која је, каже, узрок проблема.

На питање шта је циљ дијалога и да ли је идеја председника Србије заправо подела одговорности целог друштва за решења о будућности Косова, Јовановић каже да то јесте и подела одговорности, и то је, истиче, потпуно нормално, "осим уколико не постоје људи који мисле да треба да статирамо у свом животу".

"Чини ми се да је заправо то један од погрешних одговора свих који су затечени том картом коју је Вучић ставио на сто", рекао је лидер ЛДП-а.

Јовановић такође оцењује да се "сада препакује свет" и да су се времена дефинитвно променила, те да нема пуно простора за "кукање" типа - откуд Вучићу право да то гласно каже?

"Он је председник државе, то је прво његова обавеза, као што је пре њега то била обавеза Коштунице, Тадића или Николића. Али, они су маневрисали, бежали од онога од чега ми не можемо да побегнемо, а сваки пропуштени дан је за нас значио лошију преговарачку позицију", каже Јовановић.

Сада смо у ситуацији, сликовито наводи, да "у тај договор око онога шта Србија треба да стави на сто улазимо као земља у слободном паду, којој су везане и руке и ноге".

Уз опаску да "никада није сплеткарио", па и сада не сплеткари, већ анализира, Јовановић истиче и да "изгубљена и неспособна опозиција не може своју шансу тражити у клеветању Вучића попут тог да ће се из дијалога изаћи тако што ће Србија признати косовску независност".

"Од Србије се у овом тренутку тражи да престане да буде фактор нестабилности у овом делу Европе и да буде партнер у решавању хаоса, који смо сами створили, а он није само на Косову, он је и у Босни, а своје упориште има у дезоријентисаном друштву".

Јовановић сматра да се политика мора рационализовати и да се мора "декосовизовати"

стварност, ако је жеља да се од Србије направи нешто перспективније од оног што је данас.

"Ми смо две паралелне стварности. Косово је признало 120 држава света, оно иде неким својим путем. Нисмо ми ти који сада своју позицију могу да граде на 'црвеним линијама'. И Косово и Европа могу без нас. Оно што је њихов проблем је то да једна таква Србија, самоизолована, представља проблем и за себе и за све око себе и да је питање када ћемо опет сами себе детонирати", рекао је он.

Каже да Вучићу не може да каже ништа што он већ не зна, али додаје да је српско друштво талац митова и илузија и да је у великој мери "понижено бескрајним низом пораза", те није у стању рационално да расуђује о тако емотивном и тешком питању као што је питање статуса Косова и односа Србије према њему.

"Ја не знам ниједно друштво на свету које би могло без проблема да каже - 'па добро, у реду, ми смо то изгубили, па, ето прихватамо чињеницу да смо то изгубили и напуштамо идеју да ћемо то можда сутра вратити'", каже Јовановић, додајући да то признање не може да буде резултат нечијег хира, под претпоставком да ће друштво касније бити способно да то разуме.

"Треба да преговарамо о напуштању глупе политике, која опстаје тужакањем спортских савеза који су претходно примили Косово и омогућили косовским спортистима да се такмиче на међународној сцени, од бесмислене тужбе УЕФА-е и смене председника Олимпијског комитета...", сматра Јовановић.

Дакле, није реч о одлуци Србије да призна Косово, јер до тог признања, и до тог става "треба да дођу наша деца на један нормалан начин", већ о томе да се престане са блокадом Косова на путу чланства у свим међународним институцијама, укључујући УН.

Јанковићева фрустрација Вучићем никог не обавезује

Јанковићева фрустрација Вучићем никог не обавезује, поручује Чедомир Јовановић.

На коментар Саше Јанковића да се председник Александар Вучић позивом на шири дијалог "кукавички" крије иза грађана, Јовановић каже:

"Бивши Заштитник грађана могао би коначно да преболи чињеницу да му Вучић није дао трећи мандат и да своју личну фрустрацију Вучићем задржи за круг својих пријатеља и саговорника, а не да је износи као нешто што треба да буде аргумент у том разговору свих нас једних са другима".

"Зашто би мене или било кога обавезивала опсесија Саше Јанковића Вучићем?", пита се Јовановић.

На питање шта би опозиција требало да уради, те како види њену улогу у дијалогу, лидер ЛДП каже за Танјуг да опозиција прво мора да се суочи с тим да је одговорна за ово што се десило.

"Демократска странка је одговорна за 'косовски Устав' из 2006. године, који су изгласали са Коштуницом, одговорна је зато што смо одбацили Ахтисаријев споразум, а у њему је писало оно што данас не можемо ни да сањамо", рекао је Јовановић.

Одговорна је, наставио је он, и за пропуштене прилике од 2008. до 2012. године.

Требало би, каже, да преузму део те одговорности.

(Танјуг)